

Niemand is een klier voor zijn plezier!

Na een mooie zomer ben ik weer volop bezig met het geven van trainingen. Zo ook afgelopen week, waarin verschillende teams op de agenda stonden met het onderwerp: **Omgaan met Agressie en Grensoverschrijdend Gedrag.**

We beginnen altijd met een korte kennismaking, het formuleren van vragen en natuurlijk de praktische afspraken. En zoals altijd schiet al snel de befaamde zin uit module één van de e-learning voorbij: **“Niemand is een klier voor zijn plezier.”**

Nou, dat was het moment. Één van de deelnemers stak meteen de hand op: **“Er zijn toch mensen die wél klieren voor hun plezier? Ik heb een collega die dat doet, gewoon puur om anderen te irriteren. En trouwens, veel van onze cliënten doen dat ook.”**

En de rest van de groep zat knikkend mee te doen. **Het leek wel een**

geheime ‘Klier voor Plezier’-club, waar iedereen de ander beschuldigt van lidmaatschap. De toon was gezet.

Maar toen stelde ik een andere vraag. **“Stel nu dat iemand écht alleen maar aan het klieren is om jou te pesten... Wat doet dat met je?”**

Collectief kwam het antwoord: “Ja, dan word ik boos, wil ik weglopen of ik klap helemaal dicht.” Je kon bijna de energie voelen verschuiven in de ruimte. Iedereen herkende dat gevoel van frustratie en onmacht. Maar wat mij vooral opviel, was dat niemand eigenlijk gelukkig werd van dat idee. Het klier-voor-plezier-scenario leidde alleen maar tot negatieve emoties.

Toen kwam mijn volgende vraag. Misschien een beetje provocerend, maar ach, dat hoort erbij:

Geschreven door Onno

“Wat als je nu eens zou leven met het idee dat niemand écht een klier is voor zijn plezier? Wat zou dat met je doen?”

En daar kwam 'ie: de grote zucht van verlichting. Mensen begonnen te lachen en gaven eerlijk toe: “Tja, als ik dat zou geloven, dan zou ik me een stuk minder druk maken.”

Of zoals een deelnemer het droog zei: **“Dan zou ik eindelijk kunnen stoppen met het verzinnen van die wraakplannen.”**

Ze zagen het voor zich – het idee dat misschien, heel misschien, niet iedereen eropuit is om hen bewust te irriteren. Dat gaf rust.

Dus, wat was de conclusie?

“Als je kunt leven met het idee dat niemand een klier is voor zijn plezier, zou je leven een stuk relaxter zijn.”

En eerlijk gezegd, ik denk dat dat nog wel eens zou kunnen kloppen. Wie wil er nu niet een beetje meer rust en wat minder geklier – vooral in je eigen hoofd?

Perspectief en ontwikkeling is altijd mogelijk!

Geschreven door Onno

Ontdek onze verhalen op www.blanco-organisatieontwikkeling.nl